

14

ותקבב מרגלותיו עד הבקר ותקם בסרום יקיר איש את רעהו
ו יאמר אל יודע כי באה האשה הגרן ויאמר קבי הטקסות אשר
עליה ואחרי כה ותאמרו בה וימדד שישערים וישת עליה ויקא העיר
ו תקבוא אלי הטמקה ותאמר מי את בתי וסגד לה את כל אשר עשה
לה האיש ותאמר שישערים האלה נתן לי בני אמר אל
תבואי ריקם אלי הטמקה ותאמר שכי בתי עד אשר תדעין איה יסל
דבר כי לא יקט האיש כי אם יקלה הדבר היום

20

מזה סימני לאחי וכדו לכי את . אמר כהה טהארי בני קדמן מרת הכמה
כי טהביא מדול דישי חבע לשמהו וגילהו לשמהו וטהחית והטב טהיא הטמה
יבאה אליו ומטברה מדול וידעו הבנים טהיה ישי פרום טהטו ואל ראה אחיו
היה לטביס וזניס להנה לה ומטברה ואל אביהס טהיה לה טהגל ואל תיזאו
לנו טליטס ויהיה טולו טהאוס וכדו לטס זהויל והה טרטה ישי לבא על טהטו
כדו פרט הרמיע זל טהיה רונה לטהר רעו ומטס טהזו ככדו .
חט טהר סימני לאחי
טחטט טהרי טהגר וכדו
לכני לתי טהטו על
לחט טהטטה.

יכול להיות
כיוון אפילו
היה כן

15

נראה כי תלבו לא תלכו ריקם ונאמר בעולו רגלים (טס ט) ולא יראו פני ריקם
בצדוקים שנאמר כי אמר אלו אל תבואו ריקם אל המזבח . ה לא כריקם
ונא' בספרים ריקם שנאמר בצדוקים ולא כריקם שנא' בעבר עברו אלא
בריקם שנא' בעולו רגלים

21

אין הקב"ה נותן גדולה לאדם עד שבדקדק
בדבר קטן ואח"כ מעלהו לגדולה . הרי לך שני גדולי עולם שבדקדק
הקב"ה בדבר קטן ונמצאו נאמנים והעלן לגדולה . בדק לדוד כצאן
ולא נהגם אלא במדבר להתיקם מן הגול

ענין ככה
כח

16

ויאמר בעו
לקננים וכל העם עדים אתם היום כי קנתי אתי כל אשר לא יסלק
ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נצמי: וגם את רוח המאביה
אשת מחלון קנתי לי לאשה להקים סמימת עליהם ולא יבקר
סמימת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ויאמרו כל
העם אשר בשער והקננים עדים וסן יהיה אתי האשה הבאה אלי
ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיים את בית ישראל וטהחיל
באפרתה וקראים בבית לחם: ויהי ביתך בבית פרוץ אפרתה
טמר ליהנות מן הנרע אשר יפו יהיה לך מן הנערה הזאת: ונקח
בנו את ריות ותהיילו לאשה נבא אליה נתן יהיה לה טריון ותלד
בנו: ותאמרנה הנשים אל ינעמי ברוך יהיה אשר לא הסבית לך
גאל היום והקרא שמו בישראל: והיה לך למטיב נפש ולכלכל את
שדמה כי כלמה אשר אהבתך ללדתי אשר היא טובה לך מסבעה
בנים: ותלך נצמי אתי הילד ותטהרו בסויה ותהיילו לאבנת:
ותקראנה לו הטבנות שם לאמר ילדנו לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבינו דוד:

22

אין נדברו ירצו יהיה איש את רעהו וקטב יהיה
והשקע וקטב פטר וזכרו לשני ירצו יהיה וירצו שמו: והיו לי
אמר יהיה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה ותמלתי עליהם
כאשר תמל איש עלינו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו:

ענין ככה
כח

23

לשלמה
אלהים משפחה לפלג פו ויהי חגג לך פלג: הרי עשב בצדק
ונצנך כמספט: יסאו חרים שלום לעם ונבטות בצדקה: יספט
ענינים ישיע לבני אביו נדבא עשק: ידאון עמי פקט ולקני
לדת דוד הורים: ידו כמטר עליהם פריבים ורעו ארץ: יפרח
במיו צדיק ורב שלום עדי כלי נח: יגדו מים עדיים ומקור עדי
אפסי ארץ: לסני יקרשו עדים ואבי עפר לטבו: מלכי הרשים
ואיים מנהו ישיבו מלכי טבא וטבא אטבר: מקרבו: והטמחילו
כלי מלכים כלי גנים וטבוחו: כרביעיל אביון משני ועני וצדי עור
לו: יחס עלידל ואביון ונפשות אביונים ישיע: פתור ומחמס יטאל
טקטס וייקר דקס בעיניו: וישי וטוילר מוקטב טבא ויהסלל בעדו
טמיד כל היום וברכנהו: יקי פסטיפר: בארץ בראש הרים ריעט
י כלבנו פרו ונציאו מעיר כעשב הארץ: יקי שמו: לעולם לקני
י שמש יין שמו ויהכרכו בו כלי גנים ואשרוהו: ברוך ויהיה אלהים
י אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם
י ויהלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: כלו תפלות
דוד הודיע:

חפזי עין

17

ו יאמר יהיה אלי שמואל עדי מתי אתה מתאבל אלי שאלו ואני
מאספיו מלך על ישראל מלא קרנה שמו וזה אשלחך אלי ישי
בית הלחמי כיראיהי בבניו לי מלך:
ו יאמר יהיה אלי שמואל
אלימקט אלי מרצהו ואלי גבה קמתו כי מאספיהו כיו לא אשר
יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהיה יראה ללבב: ומקרא
ישי אלי אבינו טב וטבנהו לפני שמואל ויאמר גמינה לא יבחר
יהיה: ויעבר ישי שמה ויאמר גמינה לא יבחר יהיה: ויעבר ישי
טבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אלי ישי לא יבחר יהיה
באלה: ויאמר שמואל אלי ישי הטמו הנערים ויאמר עוד סאר
הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אלי ישי שלחה וקטט כי לא
נטב עדי באו פה: וישלח ויביאהו והוא אדמוני עמי יספה עינים וטוב
ראי
ו יאמר יהיה קום משתחו כיינה הוא: ונקח שמואל אתי קרון השמן
ממשה אתו בקרב אחיו ותעלה רוח יהוה אלי דוד מניהם והוא
ושעלה וקם שמואל תלך הרפתה:

24

א"י ברכיה כך חישו שני גדולי עולם ר' אלעזר ור' יהושע
ר"א אומה: בוועו עשה את שלו ורות עשחה את שלה ונעטי עשחה
שלה אמר הקב"ה אף אני אעשה את שלי .

מדת רבה
כח

18

י אודוד כו איש אפרתי הנה מבית לחם ויהיה ויקטו ישי ולו טמנה
בנים והאיש כימי שאיל וכן בא באנשים:

ישיא א' 30

19

אמר הניתי לאמי ונקחי לבני אפי